

та майка гы прѣкъстосва съ нѣкаквы волшебны тайны благословки четири пѣти и задържива момковый-тъ пърстенъ, Ч. 66. Хамалинать ся бѣше вече напиль и піеше на здравіето на тритъ млади госпожи, съ много благословки и шагы, отъ които ся прикаꙗсваха госпожитѣ отъ смѣхъ, X. I, 115.

Благослови м. се. Благословиамъ Благословиавамъ *мн. дл.* привѣтствую, поздравляю, произношу доброе пожеланіе, благословляю: Та си (*стара Самуила*) двама Сѣрбски млади благослови. D. S. 10, 148. Сладко, кафе и ракия, съ кои-то (*на праздничень или бывло именъ-день*) ся пудять гости-ти да благословятъ у компія. Л. Д. 1872 р. 263. Кѣ молитвамъ майка ти, Кѣ bla'osvamъ татка ти, Пари немамъ да платамъ. M. 323. До кладенецъ владика — Владика держитъ викіа, Полна рамна ракіа, Да благословитъ моми-те, Да му расстать порастатъ. M. 343. *Cp. подъ сл. дете (молодецъ).* А на всяка здравица ся благослави: „на добъръ чиъ свато! дано ся збѣди работа!“ Отговоръ же є „дай Боже!“ и „да ти е сладичко свато!“ Пк. 101. Годежници, къту пишть еще по едно вино и благословятъ „добъръ чиъсъ“, разташить ся весело. ib. 106, Да даде Господь да се валите у медъ и у масло! Така благословятъ Шопе-тѣ. Ч. 145.

Благословенъ пр. хорошій, благой. Той не би направиль друго нищо по-благословно, освенъ да впрѣга младия добитакъ по-отрано, защо-то зелена-та трѣва на поле-то туку-рѣчи нищо не му струва. Л. Д. 1876 р. 46. Бащи майки мислятъ че съ това сѫ свѣршили нѣщо благословно. ib. р. 62.

Благостъ е. ж. доброта: Истинна-та слава са намѣрва само въ умѣренностита и въ благостъта (*—et dans la bonté*) T. 183.

Благъ пр. 1) счастливый: Блага тая майка Що е породила та-кавъ юнакъ, Блага и оная мома Що кю си оди такавъ юнакъ. D. S. 6, 22—25. 2) благой добрый, хорошій: Блага рѣчъ желѣзни врата отваря. Ч. 130. Сапунъ-тъ при кампаніе е врѣдителенъ; дори найблагай-тъ е лютъ за онакъ нѣжна кожица и съядва ѿ. Л. Д. 1869 р. 97. 3) легкій (*о болѣзняхъ*): Другы-ты спаници: червенка-та, кожушка-та и лещница-та сѫ по благы. Л. Д. 1874 р. 83. 4) пріятный (*о дыханіи*): От вдво'ица бѣла риза, Отъ девойка блага душа. M. 407. 5) вкусный (*о яствахъ и питіяхъ*): Я (*ябланица*) ке родамъ многу благи яблока, Кѣ ме ядѣтъ мезе по ракіа M. 21. Арно да гле'ашъ уба'а Яна, Утро да давашъ лута ракіа,—благи яблока. ib. 150. П' една бочка благо вино. ib. 155. И канила свой деверъ Янкула, Да го гоститъ съ манджи госпадарски И ги пун съ блага медовина. ib. 159.